

16. Guyotova.

Čti: Giotova.

Zraje v září

Francouzská hruška, nadprostřední velikosti až veliká, bývá až 550 g těžká, tvaru táhlého, válcovitého, ke stopce zúženého, který často končí zakřivenou špicí; docilují se plody až 15 cm dlouhé a 8 cm široké. Tvar jest různý a povrch často bývá i zhrbolený.

Kalich jest polo nebo zcela otevřený, v mělké, ploše zhrbolené jamce.

Stopka jest krátká, dřevnatá, u velikých plodů zdužnatělá a bývá různě do špičky vtlačena, někdy povstalý hrbol zakrývá celou stopečnou jamku.

Slupka jest hladká, velice jemná, v plné zralosti krásně žlutá, na slunečné straně narůžovělá, jemně, místy hojně rzivě tečkovaná. Uzářlé plody slabě voní.

Dužnina jest závislá na půdě a počasí. Jest bílá, dosti jemná, šťavnatá, nevyniká však zvláštní křehkostí. V méně příznivém létě může býti i košťalovitá.

Jádrincec jest úzce dutoosý, jemnou zrninou obklopený, komory jsou dlouhé a úzké, v nich malá jádra.

Češe se podle počasí. V teplém roce bývá zralá již koncem srpna, jindy také až v polovině září. Na stromě nemá se nechati zežloutnouti; trhá nebo protrhává se dříve, tím se doba jejího trvání asi o 3 týdny prodlouží.

Strom roste zdravě, pěkně do výše, ne příliš bujně. Vhodný tvar jest polokmen a zákřsek na pláněti šlechtěný. Pro menší tvary šlechtí se na kdouli, na které sice dobře roste, ale nenaopomáhá-li se hnojením a řezem, přestává růsti a brzy se vysílí. Řez snáší dobře, používá se delší a plodonosné dřevo se občas zkracuje a tím zároveň zmlazuje. Plodí velice brzy po výsadbě a hojně, často jest záhodno plody protrhati. Půdy vyžaduje dobré, tato má také největší vliv na jakost dužniny.

Kvete prostředně pozdě.

Jest dobrým opylovačem.

Špatné vlastnosti: Mladé stromky rády namrzají; v nevhodných půdách, zvláště suchých, bývá bez chuti.

Upotřebení: Za zelena utržená snáší dopravu velice dobře a lákavým vzhledem stává se dobře placenou obchodní hruškou.

Synonyma: Dr. Jules Guyot.

16. Guyotova.

